

верно отъ Одринъ на турска територия по-близу до румелийската граница на Тунджа; ровейки се въ кжци, намѣрихъ въ ексцерптиѣ си отъ Кантакузена *Воўкеллоу* крепость при Одринъ. Пълно било съ развалини въ Кръклисийско, Бунаръ-Хисаръ, Скопело, при Виза и т. н. Следи отъ шосета. Славейковъ като чиновникъ за особени поръчения при сливенския губернаторъ много е пѫтувалъ по тѣзи място. Манастиръ-Баиръ, на върха развалини, тукъ въ планините имало мястностъ съ развалини, наричана „Римъ-Папа“, следи отъ пустинници и т. н. — Турцитѣ казълбashi, шиитска секта, имало ги и между турцитѣ въ България и Румелия. — Славейковъ за пѣсните: грѣцките и македоно-арнаутските се доближавали — арнаутските образци били оригинални; турските били много разнообразни, кюрдски, караманлийски и т. н., тѣ се образували въ султанските кжци. — Много се консумирала европейска манифактура отъ турцитѣ въ големите градове на източна България: тѣхните жени въ кжци нищо не работѣли, купували всичко готово. — Каравеловъ ме подканя да преведа Перикловата речь отъ Тукидиди (погребалната) като образецъ на речь и усъвършенствуванъ български езикъ. — Славейковъ ми обясни думата падало = конакъ, quartier: едно място въ Габрово така се наричало. Царево падало ми показваха селяните въ Бояна при София подъ старата крепость. Nota bene. Думата *падалице* се срѣща и въ старите грамоти. — Каравеловъ ми говори за срѣдновѣковни развалини въ Орханийския проходъ. — Дѣрвената бѣклица, отъ която пихме ракия — трѣнски продуктъ, е така полирана, че би правила честь и на алпийската индустрия. Тостоветѣ на Славейкова. — Следѣ ядене се игра хоро. Дѣдо Славейковъ е младъ, свежъ хороводъ. Люцкановъ, а следѣ него и Боневъ свириха на цигулка, младиятъ Славейковъ на флейта. Смѣшни хоры съ плѣскане и движение на ржцетѣ (смядовчанка). Пѣсни. Славейковъ пѣ пѣснената „Ходилъ юнакъ, ходилъ помакъ“ — старъ особенъ напѣвъ, нѣщо старинно, цѣла композиция. Повторение, удължаване на последния слогъ. Споредъ Славейкова, едва ли има 6—7 пѣсни отъ преди турската епоха. — Новъ анекдотъ: единъ панагюрецъ отишълъ при Славейкова за служба, когото вече Грессеръ искалъ да вземе за вратарь. Славейковъ му казаль: ще получавашъ месечно 60 фр. Той: „Какво? На мене 60 фр., а на Маринъ Дринова 1000 рубли, а и той е отъ сѫщото село, отъ гдето съмъ и азъ“. — Harrower билъ съ Стойчова на моста презъ Искъра, който сега се преправя. Въ турско време тамъ е станала очевидно страшна (споредъ мнението на Харровера) злополука. Отъ Цариградъ изпратили хубавъ планъ, обаче на самото място го побѣркали, като поставили „Vorwerk“ за защита отъ наводнение на погрѣшно място. — Миларовъ пѣ босненска пѣсень, много сладки ме-